

CA VỌNG-CỔ HOÀI LANG 15

Đứng anh-hùng dẫu chẳng may, lâm cơn túng quẫn.
Gặp phải khi kim tận đầu sàng.
Cũng khoanh tay chịu cảnh cơ-hàn.
Thiệt nó đắng cay điêu-đứng trăm đàng.
Bởi song-thân sớm tách সুই-vàng.
Một mình cực khổ nghèo nàn khó khăn.
Ấn Phong-hầu những mong đặng lãnh.
Cũng bởi cái chữ bần nó nghịch cảnh hóa dở dang.
Công Sử-kinh mười năm chuyên tập.
Tưởng đâu là một hội khã-vi.
Nào có ngờ khôn tới chốn Kinh-kỳ.
Vì đường quan san diệu viễn mà phí lộ biết lấy gì.
Bởi vậy mà quyền biến một khi.
Viết liền kiếm tiền, mãi-tự là nghề ni.
Mong Long-vân tương hội sẽ gặp thì.
Ra tài bẻ quế cho rỏ tài tu-mi.
Mấy thu dư lưu lạc chốn quê người.
Trú ngụ nương nhờ chưa kiếm đặng một nơi.
Nay hết ven mây thì mai lại chơn trời.
Phong trần đà mòn gót mà chưa tầm đặng chốn nghỉ ngơi.